



Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

13. marts 2007

T nr. 1108

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 9. februar 2007 (Ad FLF alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 183:

**Spørgsmål 183:**

”Vil ministeren oplyse, om en regelmæssig dyrevelfærdskontrol, f.eks. hvert 5. år, vil kunne brugerfinansieres?”

**Svar:**

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Dyrevelfærdskontrollen kan overordnet opdeles i besætningskontrol, kontrol med dyr under transport, samt velfærdskontrol på slagterier. På baggrund af spørgsmålets udformning må Fødevarestyrelsen forudsætte, at spørgsmålet udelukkende relaterer sig til den kontrol, der udføres i besætningerne, og svaret omhandler derfor kun forhold vedrørende velfærdskontrollen i besætninger.

Kontrol med velfærdsbestemmelser for dyr i besætninger sker på grundlag af Justitsministeriets bekendtgørelse om stikprøvekontrol af velfærd for landbrugsdyr og for heste, som ikke holdes med henblik på landbrugsmæssige formål<sup>1</sup>. Ifølge bekendtgørelsen skal Fødevareregionerne årligt udføre velfærdskontrol i 5 % af alle besætninger med mindst 10 landbrugsdyr eller heste. De dyrearter, der i henhold til bekendtgørelsen underkastes kontrol, omfatter kvæg, svin, får, geder, mink, æglæggende høner, slagtekyllinger, gæs, ænder, kalkuner, samt heste.

Udpegningen af en del af besætningerne sker på baggrund af risikoparametre, der f.eks. kan være besætningsstørrelse, medicinforbrug eller overtrædelse af andre bestemmelser end

---

<sup>1</sup> Bekendtgørelse nr. 1197 af 19. december 2003

velfærdsbestemmelser. Baggrunden for at anvende risikobaseret udpegning fremgår dels af bestemmelserne i Justitsministeriets bekendtgørelse om stikprøvekontrol, dels af Kontrolforordningen<sup>2</sup>. Den resterende del af besætningerne udpeges tilfældigt ved hjælp af Centralt HusdyrbrugsRegister (CHR), og kontrolresultaterne fra de tilfældigt udpegede besætninger anvendes som en reference for de besætninger, der udpeges på baggrund af risikoparametre. Der blev i 2005 kontrolleret ca. 2300 besætninger, heraf 844 besætninger med kvæg og 647 med svin.

Den kontrol, der udføres i henhold til Justitsministeriets bekendtgørelse om stikprøvekontrol, er ikke brugerfinansieret, men bevillingsfinansieret. I den forbindelse skal det anføres, at det efter Fødevarestyrelsens opfattelse er vanskeligt at argumentere for et krav om, at den procentdel af besætningsejerne, der udpeges til kontrol, skal pålægges større økonomiske byrder end den resterende del af besætningsejerne, som ikke er blevet udpeget.

En undtagelse fra bevillingsfinansieringen er stikprøvekontrollen i besætninger med slagtekyllinger, der er reguleret af særlige nationale velfærdsbestemmelser, som er fastsat i Lov om hold af slagtekyllinger<sup>3</sup>, samt bekendtgørelse om hold af slagtekyllinger og rugeægproduktion<sup>4</sup>. I henhold til lovens § 18 gælder det, at: ”Udgifter ved overvågning af indleverede slagtekyllinger på slagterierne og udgifter i forbindelse med fødevareregionernes kontrol med de enkelte besætninger, der udføres efter denne lov, afholdes af slagtekyllingeproducenterne eller en sammenslutning heraf, medmindre justitsministeren bestemmer andet”. I henhold til bekendtgørelsens § 19, stk. 3, afholdes udgifterne til den stikprøvevise besætningskontrol af Fjerkræafgiftsfonden, som er oprettet i medfør af lovbekg. nr. 818 af 3. november 1999 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.

Der er således i forbindelse med den stikprøvevise besætningskontrol af velfærd for slagtekyllinger etableret en kollektiv betalingsordning, som baserer sig på en afgiftsfond.

I det foreliggende spørgsmål fra Fødevarerudvalget ønskes det oplyst, om der kunne overvejes betaling fra producenterne, hvis besætningerne blev underkastet regelmæssig velfærdskontrol i løbet af en given årrække, f.eks. hvert 5. år. Fødevarestyrelsen opfatter spørgsmålet sådan, at hvis det blev besluttet, at alle besætninger kunne være ”sikre” på at få kontrol inden for en kortere årrække som

---

<sup>2</sup> Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004

<sup>3</sup> Justitsministeriets lov nr. 336 af 16. maj 2001

<sup>4</sup> Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1069 af 17. december 2001, med senere ændringer

f.eks. 5 år, kunne dette begrunde opkrævning af et kontrolgebyr hos den enkelte, udpegede producent, idet alle ville blive udpeget og skulle betale inden udløbet af den fastsatte periode.

Fødevarestyrelsen skal i den forbindelse anføre, at forudsætningen om, at alle besætninger skal kontrolleres inden for en given periode, kunne medføre problemer med at gennemføre en risikobaseret udpegning af besætninger. Hvis der er besætninger, som man er nødt til at udpege til kontrol, udelukkende fordi det er nødvendigt, at alle besætninger bliver kontrolleret inden udløbet af kontrolperioden på (f.eks.) 5 år, kan der være andre besætninger, som må udelades fra kontrollen, fordi det inden for de fastsatte ressourcemæssige rammer ikke kan nås også at kontrollere dem - selvom det ud fra en risikovurdering ville være relevant at udpege dem til kontrol.

Kravet om brugerbetaling ville under de nuværende lovgivningsmæssige forudsætninger kun finde anvendelse i besætninger med mindst 10 dyr. Med indførelse af et krav om kontrol af alle besætninger i løbet af f.eks. en 5 årig periode, finansieret ved brugerbetaling, ville kontrollen formentlig skulle udvides til også at omfatte besætninger med under 10 dyr, for at undgå forskelsbehandling af besætninger med hhv. over og under 10 dyr. Besætninger med f.eks. et par geder eller en enkelt hest ville i så fald også skulle indgå i velfærdskontrollen.

Fødevarestyrelsen skal slutteligt anføre, at Justitsministeren i henhold til Dyreværnslovens<sup>5</sup> § 31 a kan fastsætte regler om betaling for kontrolopgaver, samt i forbindelse med tilladelser, godkendelser, autorisationer eller dispensationer m.v., der meddeles i medfør af loven eller regler, der er fastsat i henhold til loven, eller forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab. Det er styrelsens opfattelse, at det må bero på Justitsministeriets vurdering, om den nævnte bestemmelse vil kunne danne hjemmelsgrundlag for en betalingsordning, som skitseret i det foreliggende spørgsmål fra Fødevareudvalget.”

Carina Christensen

/Birgit Gottlieb

---

<sup>5</sup> Justitsministeriets lovbek. nr. 344 af 13. maj 2005

